

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΜΙΑ ΓΕΝΙΑΣ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Σε σπρώχνουν μες το pc σου, ψεκάζουν την ύπαρξη σου
στραγγίζουν την αντοχή σου, σα σκυλί σε ευνουχίζουν

Φορμάρουν την εποχή σου, ζιπάρουν τη θέλησή σου
στρετσάρουν την ανοχή σου, σαιτ πορνό σε βομβαρδίζουν

Κι εσύ στα τυφλά γερνάς πάντα ακολουθείς
το τραγούδι μιας γενιάς που χει κουραστεί
κι εσύ μόνο τριγυρνάς κι όλο ξαναζείς
τη στερνή σου ξαστεριά πριν αυτή χαθεί

Φρενάρουν την άρνησή σου, τσεκάρουν την ενοχή σου
σνομπάρουν την άποψη σου, το μυαλό σου φυλακίζουν

Γουστάρουν την έλλειψη σου, γλεντάνε στην αποχή σου
σερφάρουν μες τη ζωή σου, κρότου λάμψης σε ζαλίζουν

Κι εσύ στα τυφλά γερνάς πάντα ακολουθείς
το τραγούδι μιας γενιάς που χει κουραστείω
κι εσύ μόνο τριγυρνάς κι όλο ξαναζείς
τη στερνή σου ξαστεριά πριν αυτή χαθεί

Τώρα κοντά 40 ψάχνεις να βρεις τη μάσκα
που σου δωσαν για ρότα, μα στη σκόρπισαν τα χρόνια
και μες το ξέφτισμα σου τα αστέρια της γενιάς σου
γιάπηδες ξεπεσμένοι βουλιάζουν χρεοκοπημένοι

Κι εσύ στα τυφλά γερνάς πάντα ακολουθείς
το τραγούδι μιας γενιάς που χει κουραστεί
κι εσύ μόνο τριγυρνάς κι όλο ξαναζείς
τη στερνή σου ξαστεριά πριν αυτή χαθεί

ΕΛΛΗΝΑΡΑΣ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά - DF

Οδηγάω σα μαλάκας την πόρσε καγιέν τζιπάρα μου
αυτή είναι η φάση μου να τα γράφω όλα στην παπάρα μου
γλοιώδης τύπος που με ενδιαφέρουν τα φράγκα μου
βαράω τη γυναίκα μου γαμάω την πουτάνα μου

να' μαι καλά και για τους άλλους τα χειρότερα
σενιάρω την κόκα μου στην κυρίλα και σε κότερα
απολύω τους εργάτες μου για να ξεσπάσω αργότερα
εκβιάζω δολοπλοκώ και εις ανώτερα

έτσι είμαι και δεν αλλάζω

εγώ είμαι ο αρχηγός
και κάνω τα κουμάντα
πανίσχυρος θεός
καταπατώ τα πάντα
σκατόψυχος αστός
τα κάνω όλα πουτάνα
φώναζε με boss
και μεγιστάνα

εγώ είμαι ο αρχηγός
και κάνω τα κουμάντα
πανίσχυρος θεός
καταπατώ τα πάντα
σκατόψυχος αστός
τα κάνω όλα πουτάνα
φώναζε με boss
και ελληνάρα

κοίτα πως έκαψα το δάσος ως τις πέτρες
και τώρα χτίζω στην ακτή δυο μεζονέτες
λάδωσα κι έφαγα χοντρός πολιτικάντης
γιάπης νεόπλουτος ασφαλιστής σατράπης

τώρα το σύστημα κοιτάζω απελπισμένος
πως από πρώτος βρέθηκα να' μαι ο γαμημένος
γόνος του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη
μα είναι η μαγκιά μου σε γραμμάτια ξοφλημένη

έτσι είμαι και γουστάρω

εγώ είμαι ο αρχηγός
και κάνω τα κουμάντα
πανίσχυρος θεός
καταπατώ τα πάντα
σκατόψυχος αστός
τα κάνω όλα πουτάνα
φώναζε με boss
και μεγιστάνα

εγώ είμαι ο αρχηγός
και κάνω τα κουμάντα
πανίσχυρος θεός
καταπατώ τα πάντα
σκατόψυχος αστός
τα κάνω όλα πουτάνα
φώναζε με boss
και ελληνάρα

όλα θα τα βουτήξω
τίποτα δεν θα αφήσω
τα σπίτια σας θα κλείσω
εμπορικά θα χτίσω
μονάχα εγώ θα μείνω
την ηθική σας φτύνω
κι όσο χαρτί ξεπλύνω
με αίμα το μολύνω

εγώ είμαι ο αρχηγός
και κάνω τα κουμάντα

πανίσχυρος θεός
καταπατώ τα πάντα
σκατόψυχος αστός
τα κάνω όλα πουτάνα
φώναζε με boss
και ελληνάρα

ΕΧΕΙΣ ΧΑΘΕΙ ΚΑΙΡΟ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Σε είδα μες τη νύχτα να χτυπιέσαι όπως τότε στο σκοτάδι
τρόμαξα την ώρα που γελούσες φοβισμένος μες τη ζάλη
έλαμψε η ματιά σου όταν γυάλιζες του όπλου σου την κάννη
τη δική σου αλήθεια που κρατάει χρόνια τώρα μες τη ζάλη

Δεν είσαι πια εδώ
έχεις χαθεί καιρό

Σ' έφαχνα την ώρα που εσύ χάραζες στου ονείρου σου το χάρτη
τη στραβή σου ρότα στις φυγής σου το απάνεμο λιμάνι
γύρναγε η φωνή σου σαν αντίλαλος μιας μάχης που 'χω χάσει
άστραψε σαν φάρος της λεπίδας σου η πορφυρένια άκρη

Δεν είσαι πια εδώ
έχεις χαθεί καιρό
σκόρπισες πριν σε βρω
(μες τη λογική μου τη στερνή πνοή μου)
είσαι παντού κι εγώ
(ψάχνω να σε βρω σαν το ναυαγό)

Πάνω στο χώμα ξερνάς τη βροχή
που χτυπά σκορπώντας τις στάχτες
μες το κλουβί μου κερνάς μια ευχή
τις φωτιές που σου γίναν δυνάστες

Πίσω απ' το μπλε μου τζαμένιο θεό
οι κραυγές μου μοιάζουν κατάρες
λίγα τα λόγια χωρίς πηγαιμό
μόνο εικόνες ψυχρές και φανφάρες

Ξέρω πως όλα μου μοιάζουν στραβά
κι όμως έχω σκυφτό το κεφάλι
φταίει που οι άλλοι δεν τα παν καλά
και στραβά κοιτώ το λιμάνι

μου φτάνει να 'χω τα μάτια κλειστά
και να ζω σε digital κόσμο
τύπια ρολόγια στερνή συντροφιά
στο βουβό και άχρωμο δρόμο

κι όταν κουρασμένος δεν κοιμάμαι στο μυαλό μου μπαίνεις πάλι
σ' είχα στάξει με αίμα στις ρουτίνας μου τη μολυβένια ράχη
δυο μικρά σημάδια που χρωμάτιζαν με μελωδίες και ήχο
της νεκρής ψυχής μου το μουντό και γκρίζο ξεφτισμένο τοίχο

Δεν είσαι πια εδώ
έχεις χαθεί καιρό
σκόρπισες πριν σε βρω
(μες τη λογική μου τη στερνή πνοή μου)
είσαι παντού κι εγώ
(ψάχνω να σε βρω σαν το ναυαγό)

ΜΟΝΟΣ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Τι να συμβαίνει τι περιμένει στη γωνία
Μήπως να είναι η μοναξιά
Η μήπως να' ναι ο παράδεισος

Βρέχω τα μάτια όταν θυμάμαι τη στιγμή
Της τελευταίας σου ανάσας
Πριν το ταξίδι σου στο άπειρο

Όλα είναι μικρά
Όλα μοιάζουν απλά
Τόσο ασήμαντα

Πες μου τι περιμένω εδώ
που ό, τι αγάπησα μ' αφήνει μόνο
είναι ο πόνος μου αδελφός
γιατί ο θεός μου μ' έχει αφήσει μόνο

Πες μου τι κάνεις όταν δεν πιάνουν τόπο οι πράξεις
όταν δε φτάνει η προσευχή
στιγμές που βρίσκεσαι στην κόλαση

Βρέχεις τα μάτια μα δεν ξεπλένεται ο πόνος
μέσα στο πλήθος νοιώθεις μόνος
κι έτσι αφήνεσαι και χάνεσαι

Όλα είναι μικρά
Όλα μοιάζουν απλά
Τόσο ασήμαντα

Πες μου τι περιμένω εδώ
που ό, τι αγάπησα μ' αφήνει μόνο
είναι ο πόνος μου αδελφός
γιατί ο θεός μου μ' έχει αφήσει μόνο

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Στίχοι: Κώστας Ξηρογιάννης

Λόγια πετάς στον αέρα
τους λείπει η ουσία
σα βασιλιάς χωρίς πυγμή
σα μια ψυχρή συνουσία

Λόγια που κρύβουνε κάτι
όαση η αυταπάτη
πόσο φτωχή όλη η χλιδή
μέσα σε ένα άδειο παλάτι

Τί να πιστέψω,
πως να μην ξύσω
πληγές και να αντέξω
με τις ενοχές

Ζεις μες το ψέμα πνιγμένος
παλιά ιστορία
σε κάθε ερώτηση απαντάς
με μια σικέ απορία

θα 'ρθει η σειρά σου το ξέρεις
μα δε σε νοιάζει καθόλου
ένα συμβόλαιο τη φορά
στην αγκαλιά του διάβολου

Τί να πιστέψω,
πως να μην ξύσω
πληγές και να αντέξω
με τις ενοχές

Είναι στιγμές σαν αυτές που θυμάμαι
που για ό, τι ζω φταις εσύ
είναι ψυχές απ' αυτές που φοβάμαι
που κάνουν κουμάντο στη γη

Τί να πιστέψω,
πως να μην ξύσω
πληγές και να αντέξω
με τις ενοχές

ΕΤΣΙ ΑΠΛΑ

Στίχοι: Χρήστος Ιμερτζιάδης

Πίσω απ' το ανήσυχο βλέμμα των καιρών
Καράβι της μοίρας ξωτικό
Σέρνει σκιές σε λιθόστρωτα σοκάκια

Πάνω σε μια ανύπαρκτη αλήθεια
Μολυσμένα ψέματα χειμώνας
Λυγίζουν τα όνειρά στη θάλασσα της σκέψης

Έτσι απλά κι ο ένοχος βοριάς φύσηξε πάλι
Για να σβήσει απ' το φεγγάρι το σημάδι της βροχής
Έτσι απλά και μια τρομαγμένη ανάσα χάνεται
Για να σβήσει απ' το κερί τη φλόγα της ζωής

Πίσω απ' το ανήσυχο βλέμμα των καιρών
(σαν τρυφερή μαριονέτα)
Καράβι της μοίρας ξωτικό
(των άλλων)
Σέρνει σκιές σε λιθόστρωτα σοκάκια
(και σαν περαστική φιγούρα του τίποτα)

Πάνω σε μια ανύπαρκτη αλήθεια
(αφήνομαι)
Μολυσμένα ψέματα χειμώνας
στο άβουλο κενό)
Λυγίζουν τα όνειρα στη θάλασσα της σκέψης
(σα μια σταγόνα δάκρυ)

Έτσι απλά κι ο ένοχος βοριάς φύσηξε πάλι
Για να σβήσει απ' το φεγγάρι το σημάδι της βροχής
Έτσι απλά και μια τρομαγμένη ανάσα χάνεται
Για να σβήσει απ' το κερί τη φλόγα της ζωής

Έτσι απλά, χανόμαστε

Έτσι απλά, βρισκόμαστε
Έτσι απλά, βουλιάζουμε
Έτσι απλά, Τελειώνουμε

ΛΟΓΙΑ ΦΤΗΝΑ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Ξέρεις πως είναι να 'χεις χάσει το παιχνίδι
κι όλοι τριγύρω σου να μοιάζουν εξωγήινοι
να νοιώθεις ξένος μες το ίδιο σου το σπίτι
κι όμως να μην το βάζεις κάτω κι ας σε πνίγει

Ξέρεις πως είναι να' ναι όλες κλειστές οι πόρτες
διαμαρτυρία από πλούσιες καπότες
χωρίς δουλειά χωρίς ανάσα δίχως σκέψη
απέξω σου' ρθε ο βασιλιάς που έχεις στέψει

Ξέρεις πως είναι να πιστεύεις ρε σε κάτι
κι ας σου πουλάνε για αλήθεια την απάτη
θύτης και θύμα μες το δράμα το δικό σου
φύγε μακριά και στήριξε τον αδελφό σου

Μη μου πεις, πως είναι ο δρόμος στενός
Μη σκεφτείς, σε περιμένει ο καιρός
Μη μου πεις, γίναν τα λόγια φτηνά
Μόνο εσύ, κάνε τη σπίθα φωτιά

Τώρα που ξέρεις τώρα πες μου τι έχεις κάνει
Που αντιστέκεσαι αλλάζοντας κανάλι
Ήταν ο ρόλος σου σε όλη αυτή τη πλάνη
ολεύτηκες καλά φλερτάροντας την κάννη

Ξέρεις πως είναι να πιστεύεις ρε σε κάτι
κι ας σου πουλάνε για αλήθεια την απάτη
θύτης και θύμα μες το δράμα το δικό σου
φύγε μακριά και στήριξε τον αδελφό σου

μη μου πεις, πως είναι ο δρόμος στενός
μη σκεφτείς, σε περιμένει ο καιρός
μη μου πεις, γίναν τα λόγια φτηνά
μόνο εσύ, κάνε τη σπίθα φωτιά

ΑΟΡΑΤΟ ΚΕΛΙ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Αν η ζωή δε στα 'φερε όλα εκεί που τα θες
Σου μοιάζει το αύριο σκληρό και δε θυμάσαι το χτες

Σ' ένα αόρατο κελί έχεις τα μάτια κλειστά
Σου μοιάζουν όλα ψεύτικα μα η αλήθεια πονά

Αν έχεις κουράγιο
Ξεκίνα από αύριο

Άνοιξε τα μάτια σου
Σα λεπίδα φωτός ξεπηδάς στο σκοτάδι
Άνοιξε τα μάτια σου
Να βρεθείς μια στιγμή απ' τη γη στο φεγγάρι

Αν στις ευχές σου οι διαδρομές μοιάζουν με πόλεις κλειστές
Να ξεπηδάν απ' τις στροφές φαντάσματα απ' το χτες
Να ναι οι μέρες σου σαν κόπιες που η ανάγκη γεννά
Να ζεις μονίμως σε μιας λούπας τη γνωστή σιγουριά

Αν έχεις κουράγιο
Ξεκίνα από αύριο

Άνοιξε τα ματια σου
Σα λεπίδα φωτός ξεπηδάς στο σκοτάδι
Άνοιξε τα μάτια σου
Να βρεθείς μια στιγμή απ' τη γη στο φεγγάρι

ΡΟΥΑ ΜΑΤ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά – Γιώργος Τσίγκος

Φοράω πράσινα και υπηρετώ το σώμα
πιστό μαντρόσκυλο που γλύφει κάθε κόμμα
δεν είμαι βίαιος μα η δουλειά μου το 'χει
και οι πιο πάνω δε γουστάρουνε το όχι

Γι' αυτό και δέρνω παιδιά
γι' αυτό πετάω χημικά
γι' αυτό και κρύβομαι πίσω απ' το κράνος
δεν είναι προσωπικό που σου ανοίγω στα δυο
με το γκλομπ στη στιγμή το κεφάλι

Πέρασα δύσκολα μες την αστυνομία
λίγα τα μόρια πολλή η αγωνία
μετρά η εκπαίδευση μες την ταλαιπωρία
νομίζεις εύκολο να σπάσεις μια πορεία

Γι' αυτό κουκούλα φορώ
γι' αυτό και πέτρες πετώ
γι' αυτό κι εμένα ποτέ δεν με πιάνουν
δεν είναι προσωπικό που σου ανοίγω στα δυο
με μια πέτρα στη στιγμή το κεφάλι

Γυαλίζεις τα άρβυλα είσαι βάρδια το γιόμα
συνταξιούχους αναρχοκουμούνια θα κάνεις πάλι λιώμα
στην κλούβα κλωσάς αυγά φιδιού αγκυλωτού σταυρού χρώμα
κάθε ανθρώπινο δικαίωμα συρματοπλεγμένο στόμα

Την πανοπλία βάζεις και εκσπερματώνεις σαν οπλοφορείς
τα κορίτσια καμακώνεις με της ασπίδας το εθνόσημο
ο πατέρας σου πόσο ξύλο σου δώσε να γίνεις άνθρωπος
μα εσύ τα βράδια τα μαστάρια της κρατικής γίδας νοσταλγείς

μια δουλίτσα βρήκες όξω από δω ένστολε τραβεστί βουλευτή
στης ανεργίας το χαμό ξύνεις την κάθε πληγή

σε κάθε εργάτη φοιτητή
η μαμά ο μπαμπάς είναι περήφανοι στο χωριό
βυζαίνεις καλά από του έθνους το μαστό
όσο οι άνθρωποι όσο οι άνθρωποι κρεμάνε
κρεμάνε τα όνειρά τους σε σημαίας ιστό

ΜΑΥΡΟ ΠΟΤΑΜΙ

Στίχοι: Εννιά χιλιοστά

Με χέρια σφιχτά γεννιέσαι απλά
Στο τέλος της μέρας
Σου ράψαν μικρά κερένια φτερά
Πριν πιάσει ο αέρας
Πριν τη βροχή

Τράβα στο χτες τους μια μαύρη γραμμή
Κι ασ' το νερό να κυλάει
Μαύρο ποτάμι τη μαύρη τους γη
Κάποια στιγμή θα σκεπάσει

Δυο μάτια φωτιά ο δρόμος στενός
Στου νου σου τη χάση
πετάς πιο ψηλά ζητάς πιο πολλά
πριν ο ήλιος σου κάψει
τα φτερά

Τράβα στο χτες τους μια μαύρη γραμμή
Κι ασ' το νερό να κυλάει
Μαύρο ποτάμι τη μαύρη τους γη
Κάποια στιγμή θα σκεπάσει

Με μάτια σφιχτά δυο μαύρα φτερά
γυρνάς στο κλουβί σου
αρκεί μια ρωγμή στου νου τη στεριά
να πάρεις τη γη σου
απ' την αρχή

Τράβα στο χτες τους μια μαύρη γραμμή
Κι ασ' το νερό να κυλάει
Μαύρο ποτάμι τη μαύρη τους γη
Κάποια στιγμή θα σκεπάσει